



DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

EUROSYSTEMET

# Vejledning i forbindelse med nationale myndigheders høring af Den Europæiske Centralbank om udkast til retsforskrifter

April 2025



# Indhold

<b>Forord</b>	<b>3</b>
<b>1 Baggrunden for ECB's rådgivende funktion i forbindelse med udkast til retsforskrifter</b>	<b>4</b>
<b>2 Formålet med beslutning 98/415/EF</b>	<b>7</b>
<b>3 Rækkevidden af forpligtelsen til at høre ECB</b>	<b>9</b>
3.1 De myndigheder, der hører ECB	9
3.2 De udkast til retsforskrifter, som er omfattet	10
3.3 ECB's kompetenceområder	13
3.4 Gennemførelseslovgivning	18
<b>4 Tilfælde, hvor ECB afviser at vedtage udtalelser som svar på høringsanmodninger</b>	<b>21</b>
4.1 Skrivelser om ikke at vedtage en udtalelse	21
4.2 Mulighed for en uformel anmodning	22
<b>5 Høringsproceduren</b>	<b>23</b>
5.1 Det passende tidspunkt at høre ECB på	23
5.2 Anmodningen om udtalelse	24
5.3 Tidsfrister	26
5.4 Bekræftelse af modtagelse	27
5.5 Udarbejdelse og vedtagelse af ECB's udtalelse	27
5.6 Sprogordningen	28
5.7 Fremsendelse af udtalelsen og dens videre behandling	28
5.8 Offentliggørelse	29
<b>6 Overholdelse af forpligtelsen til at høre ECB</b>	<b>32</b>
<b>7 Retlige følger af manglende overholdelse af forpligtelsen til at høre ECB</b>	<b>33</b>
<b>Bilag 35</b>	

Rådets beslutning 98/415/EF af 29. juni 1998 om de nationale myndigheders høring af Den Europæiske Centralbank om udkast til retsfor skrifter

35

# Forord

*Vejledning i forbindelse med nationale myndigheders høring af Den Europæiske Centralbank om udkast til retsfor skrifter har i mange år været et nyttigt værktøj for nationale myndigheder og offentligheden. I henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal medlemsstaterne søge rådgivning hos Den Europæiske Centralbank (ECB) om udkast til forskrifter, der ligger inden for ECB's kompetenceområder. Vejledningen indeholder detaljerede oplysninger om den proces, hvorved de nationale myndigheder hører ECB om udkast til lovbestemmelser, der vedrører spørgsmål, der henhører under ECB's kompetenceområde. Det er blevet nødvendigt at opdatere vejledningen, som første gang blev offentliggjort i 2005 og opdateret i 2015, for at afspejle ECB's seneste erfaringer med sådanne høringer, også med gavn af ti års erfaringer siden oprettelsen af den fælles tilsynsmekanisme (SSM) i 2014. Som det er tilfældet med alle ECB's øvrige publikationer, er vejledningen et udtryk for den betydning, ECB tillægger princippet om åbenhed og gennemsigtighed, og den bidrager til at udbrede kendskabet til ECB's mål og aktiviteter.*

ECB har derfor opdateret denne vejledning for at informere og bistå de nationale myndigheder i forbindelse med forpligtelsen til at høre ECB på grundlag af ECB's seneste praksis. Med dette for øje gøres der i vejledningen rede for formålet med og rækkevidden af forpligtelsen til at høre ECB, og det præciseres, hvilken procedure der skal anvendes. Vejledningen kan imidlertid ikke give et svar på alle mulige scenarier med absolut sikkerhed, og det er derfor uundgåeligt fortsat nødvendigt at foretage en konkret vurdering af behovet for at høre ECB på grundlag af anvisningerne i denne vejledning.

Det er min overbevisning, at denne opdaterede vejledning fortsat vil både øge kendskabet til, hvilke rettigheder og pligter alle de berørte parter har, og føre til en endnu bedre forståelse af ECB's rådgivende rolle. I denne henseende har vejledningen også til formål at tilskynde til øget anvendelse af høringsproceduren i spørgsmål, der henhører under ECB's kompetenceområde, og dermed bidrage til harmoniseringen af de relevante medlemsstaters lovgivning.

Til sidst vil jeg gerne understrege, hvor vigtigt det også fremover er at sikre et tæt samarbejde mellem de nationale myndigheder, der er involveret i lovgivningsprocessen, og Det Europæiske System af Centralbanker/Eurosystemet. Jeg har tillid til, at denne publikation fortsat vil bidrage til dette tætte samarbejde til gensidig fordel for alle involverede parter.

Frankfurt am Main, april 2025

Frank Elderson  
Medlem af ECB's Direktion

# 1 Baggrunden for ECB's rådgivende funktion i forbindelse med udkast til retsforskrifter

Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("traktaten") tildeler ECB en rådgivende funktion med hensyn til forslag til EU-retsakter og udkast til medlemsstaternes retsforskrifter inden for ECB's kompetenceområder. Traktatens artikel 127, stk. 4, og artikel 282, stk. 5, som gentages i artikel 4 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank ("ESCB-statuten"), danner i den henseende det primære retsgrundlag for ECB's rådgivende funktion.

Rammerne for de nationale myndigheders høring af ECB er fastsat i Rådets afgørelse 98/415/EF<sup>1</sup> ("afgørelse 98/415/EF"), som har været i kraft siden den 1. januar 1999 og gælder for alle medlemsstater. Indtil 2004 vedtog ECB i gennemsnit 30 udtalelser årligt i forbindelse med nationale myndigheders høringer. Antallet af medlemsstater steg i 2004, 2007 og 2013, og antallet af udtalelser fra ECB om udkast til nationale retsforskrifter svingede fra 2004 til 2007, med en generelt stigende tendens i antallet af vedtagne udtalelser: 30 udtalelser i 2004, 48 udtalelser i 2005, 52 udtalelser i 2006 og 35 udtalelser i 2007. På grund af uroen på de finansielle markeder fra 2008 steg antallet af ECB's udtalelser om udkast til nationale retsforskrifter betydeligt fra 2008 til 2014 og nåede et højdepunkt på 95 i 2012.

Siden 2015 er antallet af udtalelser om udkast til nationale lovbestemmelser vendt tilbage til niveauet før finanskrisen, der spænder fra 52 udtalelser i 2015 til 35 udtalelser i 2023 og 38 udtalelser i 2024. I 2015 traf ECB også en vigtig strategisk beslutning, som påvirker antallet af udtalelser om udkast til retsforskrifter, som den vedtager: ECB besluttede, at der ikke skulle vedtages nogen udtalelse som svar på en høring om udkast til nationale retsforskrifter, når ECB er af den opfattelse, at udkastet til retsforskrifter kun berører dens kompetenceområder marginalt. Som følge af denne beslutning fordeler det antal gange om året, hvor ECB afslog at vedtage en udtalelse som svar på nationale høringer, sig som følger mellem 2016 og 2024: 2016 (25), 2017 (20), 2018 (4), 2019 (12), 2020 (12), 2021 (24), 2022 (15), 2023 (21), 2024 (19). Det er imidlertid vigtigt at understrege, at forpligtelsen til at høre ECB i henhold til afgørelse 98/415/EF fortsat gælder og forbliver uændret, selv om udkastet til retsforskrifter kun synes at berøre ECB's kompetenceområder marginalt. Høring af ECB er en proces i to faser. Den første fase er den indledende forpligtelse til at høre ECB, når forslagene til EU-retsakter eller udkast til retsforskrifter i medlemsstaterne (selv marginalt) berører ECB's kompetenceområder. Den anden fase udgør ECB's vurdering som kan føre til vedtagelse af en udtalelse eller til en skrivelse om ikke at vedtage en udtalelse, når

<sup>1</sup> Rådets beslutning af 29. juni 1998 om de nationale myndigheders høring af Den Europæiske Centralbank om udkast til retsforskrifter (EFT L 189 af 3.7.1998, s. 42). Teksten til beslutning 98/415/EF er gengivet i bilaget til denne vejledning.

udkastet til retsforskrifter kun berører ECB's kompetenceområder marginalt, uden at påvirke dem væsentligt, herunder når deres eneste formål er at gennemføre EU-lovgivning som beskrevet i afsnit 5.1 i denne vejledning.

#### **Traktatens artikel 127, stk. 4:**

"4. Den Europæiske Centralbank skal høres

- om ethvert forslag til EU-retsakt inden for dens kompetenceområder
- af de nationale myndigheder om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder, men inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 129, stk. 4.

Den Europæiske Centralbank kan forelægge udtalelser for de relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer eller nationale myndigheder om spørgsmål inden for dens kompetenceområder."

#### **Traktatens artikel 282, stk. 5:**

"5. Den Europæiske Centralbank skal på sine beføjelsesområder høres om ethvert udkast til EU-retsakt og om ethvert udkast til national retsforskrift og kan afgive udtalelse."

#### **ESCB-statuttens artikel 4:**

"I overensstemmelse med artikel 127, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde:

a) skal ECB høres

- om ethvert forslag til EU-retsakt inden for dens kompetenceområder
- af de nationale myndigheder om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder, men inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 41.

b) kan ECB forelægge udtalelser for EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer eller nationale myndigheder om spørgsmål inden for dens kompetenceområder."

#### **ESCB-statuttens artikel 25.1:**

ECB kan rådgive og blive konsulteret af Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder angående anvendelsesområdet for og gennemførelsen af EU-lovgivningen vedrørende tilsynet med kreditinstitutter og stabiliteten af det finansielle system.

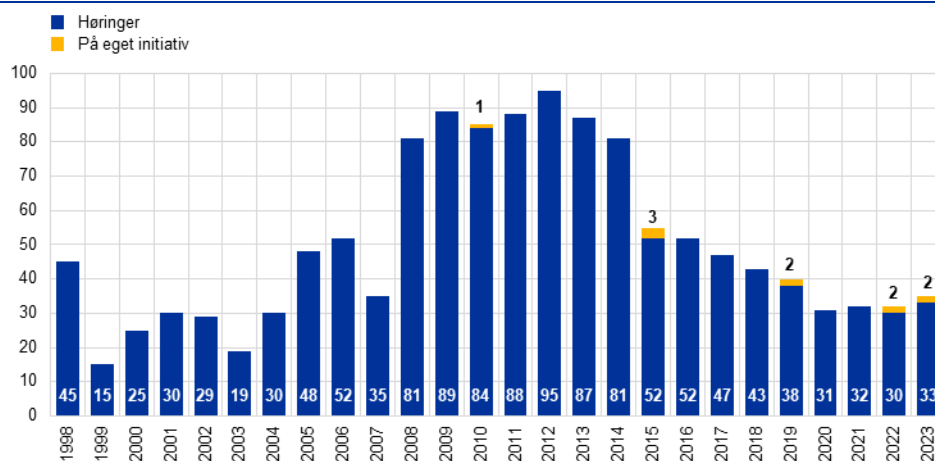
Beslutning 98/415/EF er formuleret i temmelig generelle vendinger, og for at sikre, at den har fuld virkning, er det nødvendigt, at de nationale myndigheder fuldt ud forstår:

a) dens mål, b) rækkevidden af forpligtelsen til at høre ECB, c) den procedure, der skal følges, og d) virkningen af manglende høring af ECB for den pågældende

ationale lovgivnings lovmæssighed. På grundlag af erfaringerne med anvendelsen af beslutning 98/415/EF siden 1999 tager denne vejledning sigte på at informere alle nationale myndigheder, som deltager i udarbejdelsen af nationale retsfor skrifter, om disse fire aspekter, så de er helt klar over deres rettigheder og pligter. Vejledningen indeholder også en række anbefalinger for at sikre, at høringsproceduren er effektiv. Vejledningen kan imidlertid ikke give et svar på alle mulige scenarier med absolut sikkerhed, og det er derfor afgørende at foretage en konkret vurdering af behovet for at høre ECB på grundlag af anvisningerne i denne vejledning. Med henblik på at foretage sådanne konkrete vurderinger opfordrer ECB myndighederne til at revidere listen over nyligt vedtagne udtalelser og skrivelser om ikke at vedtage en udtalelse (jf. afsnit 6.8.1) på EUR-Lex.

**Figur 1**

Antal ECB-udtalelser som svar på nationale myndigheders høringer, herunder udtalelser på eget initiativ (markeret i en anden farve).



Kilde: ECB, data fra EUR-Lex.

## 2 Formålet med beslutning 98/415/EF

I OLAF-dommen<sup>2</sup> præciserede Den Europæiske Unions Domstol ("Domstolen") formålene med traktatens artikel 127, stk. 4, hvad angår pligten til at høre ECB om ethvert forslag til EU-retsakt inden for dens kompetenceområder. Ifølge Domstolen skal denne pligt "navnlig [...] sikre, at lovgiver kun vedtager en sådan retsakt efter at have hørt det organ, der på grund af de særlige opgaver, de[t] udfører inden for Fællesskabets rammer på det omhandlede område og dets høje grad af ekspertise, er særligt egnet til at bidrage konstruktivt til den planlagte vedtagelsesproces."

Selv om OLAF-dommen vedrører EU-institutionernes pligt til at høre ECB om forslag til EU-retsakter, bidrager den også til præciseringen af medlemsstaternes pligt til at høre ECB om deres udkast til nationale retsfor skrifter. Man kan udlede af OLAF-dommen, at det primære mål med beslutning 98/415/EF er at sætte ECB i stand til at give nationale lovgivere ekspertrådgivning, på et passende tidspunkt, om udkast til retsfor skrifter om spørgsmål inden for ECB's kompetenceområder. Denne rådgivning skal sikre, at det nationale retsgrundlag: a) bidrager til opfyldelsen af ECB's og/eller Eurosystemets/Det Europæiske System af Centralbankers (ESCB) mål, b) er forenelig med retsgrundlaget for Eurosystemet/ESCB og/eller ECB og c) er i overensstemmelse med Eurosystemets/ESCB's og/eller ECB's politik.

Forpligtelsen til at høre ECB i henhold til beslutning 98/415/EF skal fungere som et forebyggende system og for at foregribe problemer med eventuel uforenelig eller inkonsekvent national lovgivning. Høringen er derfor nødt til at finde sted i en fase i processen, hvor lovgivningen stadig er under udarbejdelse, og mere konkret på et tidspunkt, hvor ECB's udtalelse konstruktivt kan tages i betragtning af de nationale myndigheder, der deltager i udarbejdelsen og vedtagelsen af den pågældende lovgivning.

I praksis har forpligtelsen til at høre ECB gjort det muligt for medlemsstaterne at sikre, at den nationale lovgivning, herunder statutterne for deres nationale centralbanker, fortsat er forenelig med traktaten og ESCB-statutten, jf. traktatens artikel 131 og ESCB-statuttens artikel 14.1.

Høringsproceduren, der er fastsat i beslutning 98/415/EF, har en række yderligere fordele. Den er værdifuld, fordi den fremmer udvekslingen af informationer og ekspertise. Høringer er et vigtigt middel til at holde ECB informeret om udviklingen i lovgivningen i medlemsstaterne inden for ECB's kompetenceområder. Den ekspertise, ECB opnår ved at behandle de udkast til retsfor skrifter, som den høres om, er et aktiv, når ECB skal formulere sit eget synspunkt, f.eks. i EU-fora eller internationale fora, hvor lignende spørgsmål drøftes. Ydermere skaber ECB's udtalelser, om end de anerkender den national lovgivnings særlige karakteristika, en

<sup>2</sup> Sag C-11/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Europæiske Centralbank, ECLI:EU:C:2003:395, navnlig præmis 110 og 111. I denne sag tog Domstolen Kommissionens påstand til følge og annullerede Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/1999/5 af 7. oktober 1999 om bekæmpelse af svig (EFT L 291 af 13.11.1995, s. 36). Dommen har betydning på grund af dens præcisering af ECB's rådgivende funktion, da Domstolen, efter anmodning fra ECB, for første gang behandlede formålet med traktatens artikel 127, stk. 4.



harmonisering af medlemsstaternes lovgivning inden for ECB's kompetenceområder og er med til at forbedre kvaliteten af den nationale lovgivning, idet ECB's udtalelser er baseret på den ekspertise, ECB har erhvervet ved udførelsen af sine opgaver<sup>3</sup>. ECB's udtalelser kan også udgøre en kilde, som Domstolen kan tage i betragtning i sager vedrørende de pågældende retsforskrifters forenelighed med traktaten, og nationale domstole kan tage ECB's udtalelser i betragtning i sager om fortolkningen eller gyldigheden af de pågældende nationale retsforskrifter.

I lighed med udtalelser fra andre EU-institutioner har ECB's udtalelser ikke bindende virkning som fastsat i traktatens artikel 288, stk. 5. De nationale lovgivere har med andre ord ikke pligt til at rette sig efter ECB's udtalelse. Den ordning, der er fastsat ved beslutning 98/415/EF, skal imidlertid sikre, at den nationale lovgivning kun vedtages, efter at ECB's udtalelse er taget behørigt i betragtning. Ordningen har vist sig at være effektiv, og de nationale lovgivere er stort set gået med til at ændre eller endog trække udkast til retsforskrifter tilbage i stedet for at vedtage lovgivning, som ikke er i overensstemmelse med ECB's holdning.

Endelig bidrager pligten til at høre ECB til ECB's kommunikation udadtil med offentligheden og markederne. Det er ECB's overordnede politik at tilskynde til gennemsigtighed, og med dette for øje offentliggøres udtalelser som svar på nationale myndigheders høring som en regel på EUR-Lex umiddelbart efter deres vedtagelse og fremsendelse til den myndighed, der har hørt ECB.

---

<sup>3</sup> Jf. punkt 140 i generaladvokatens forslag til afgørelse i sag C-11/00, som fik tilslutning fra Domstolen i præmis 110 i dommen i sag C-11/00.

## 3 Rækkevidden af forpligtelsen til at høre ECB

### 3.1 De myndigheder, der hører ECB

#### Artikel 2, stk. 1 og 2, i beslutning 98/415/EF:

"1. Medlemsstaternes myndigheder hører ECB om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder i henhold til traktaten [...].

2. Desuden hører myndighederne i de ikke-deltagende medlemsstater ECB om ethvert udkast til retsforskrifter om pengepolitiske instrumenter."

#### 3.1.1 Rækken af myndigheder

Det fremgår klart af artikel 2, stk. 1, i beslutning 98/415/EF, at forpligtelsen til at høre ECB om udkast til nationale retsforskrifter inden for dens kompetenceområder påhviler "medlemsstaternes myndigheder". Da beslutning 98/415/EF gælder for alle medlemsstater, er de berørte myndigheder ikke kun myndighederne i de medlemsstater, der har euroen som valuta ("medlemsstater i euroområdet"), men også de medlemsstater, der ikke har euroen som valuta ("medlemsstater uden for euroområdet").

Medlemsstaternes myndigheder er "de myndigheder [...], der udarbejder udkast til retsforskrifter", jf. artikel 3, stk. 1, i afgørelse 98/415/EF. Endvidere følger det af artikel 4 i beslutning 98/415/EF, at den myndighed, der hører ECB, kan være en anden end "den vedtagende myndighed" og også en anden end "den myndighed, der tager initiativ til et udkast til retsforskrift".

I praksis høres ECB af en række forskellige myndigheder. Hvor der er tale om lovgivning, som går via et nationalt parlament, er ECB normalt blevet hørt af den minister, som er ansvarlig for udarbejdelsen af udkast til lovgivning inden for ECB's kompetenceområder. Når et medlem af et nationalt parlament, og ikke regeringen, har taget initiativ til lovgivningen, er det parlamentet, som er forpligtet til at høre ECB, som nærmere beskrevet i vejledningens afsnit 3.1.2. Nogle gange kanaliseres sådanne høringer gennem nationale centralbanker, der handler på vegne af den myndighed, der hører ECB. De nationale centralbanker og de kompetente nationale myndigheder hører også ECB i deres egenskab af myndighed med egne lovgivningsmæssige beføjelser eller lejlighedsvis med egen ret til at tage initiativ til lovgivning.

Ved lovgivning, som vedtages efter en anden procedure, høres ECB som hovedregel af den myndighed, der har beføjelse til at vedtage den pågældende retsakt, f.eks. et medlem af den nationale regering.

Endelig er ECB også blevet hørt af nationale myndigheder, som retligt eller faktisk har deltaget i vedtagelsesprocessen, eksempelvis nationale centralbanker, tilsynsmyndigheder, konkurrencemyndigheder, myndigheder, der bekæmper hvidvaskning af penge, og særlige organer som f.eks. organer med ansvar for overgangen til euro. I disse tilfælde har ECB indtaget det synspunkt, at høringen er gyldig, hvis det fremgår, at de pågældende myndigheder handler på vegne af den myndighed, der har taget initiativ til udkastet til retsforskrift, eller den vedtagende myndighed.

### 3.1.2 Nationale parlamenters rolle

Nationale parlamenter kan også være myndigheder, som "udarbejder udkast til retsforskrifter", i henhold til beslutning 98/415/EF, når de behandler udkast til retsforskrifter inden for ECB's kompetenceområder, som en eller flere parlamentsmedlemmer har stillet forslag til<sup>4</sup>. De nationale parlamenter skal på grundlag af deres egen forretningsorden beslutte, hvordan de skal overholde forpligtelsen til med henblik på ECB's udtalelse at forelægge udkast til retsforskrifter, der er blevet foreslået af et eller flere af deres medlemmer, og som henhører under ECB's kompetenceområde, med henblik på at sikre, at sådanne høringer når frem til ECB, efter at de er blevet optaget på det nationale parlaments lovgivningsmæssige dagsorden, og at ECB får tilstrækkelig tid til at vedtage sin udtalelse. Eftersom det er det nationale parlament og ikke dets enkelte medlemmer, der kan betegnes som en "national myndighed" som omhandlet i traktatens artikel 127, stk. 4, og artikel 4 i ESCB-statutten og som "myndighed i en medlemsstat" som omhandlet i afgørelse 98/415/EF, afviser ECB at vedtage udtalelser efter høring foreslået af et eller flere medlemmer af et nationalt parlament, når det er åbenbart, at denne høring ikke er blevet godkendt af det nationale parlament i overensstemmelse med dets egen forretningsorden.

Det accepteres også, at ECB høres af en national regering, som på eget initiativ anmoder om en udtalelse om udkast til retsforskrifter, som medlemmer af det nationale parlament har foreslået i overensstemmelse med national lovgivning.

## 3.2 De udkast til retsforskrifter, som er omfattet

### Artikel 1, stk. 1, i beslutning 98/415/EF:

"1. I denne beslutning forstås ved:

[...]

"udkast til retsforskrifter": alle bestemmelser, som bliver retligt bindende og finder generel anvendelse på en medlemsstats område og fastlægger regler for et

---

<sup>4</sup> Dette gælder også i tilfælde, hvor parlamentsmedlemmer foreslår ændringer af udkast til retsforskrifter, der er foreslået af regeringen, som eventuelt har den konsekvens, at udkastet til forskrift hører under ECB's kompetenceområder.

ubegrænset antal tilfælde og er rettet til et ubegrænset antal fysiske eller juridiske personer."

I henhold til artikel 2, stk. 1, i beslutning 98/415/EF har de nationale myndigheder pligt til at høre ECB om "ethvert udkast til retsforskrift" inden for dens kompetenceområder. I artikel 1, stk. 1, i beslutningen defineres begrebet "udkast til forskrifter". Definitionen omtaler bestemmelser, som bliver retligt bindende og finder generel anvendelse i hele medlemsstaten (eller et særligt geografisk område) og fastlægger regler, som bliver gældende for "et ubegrænset antal tilfælde og er rettet til "et ubegrænset antal fysiske eller juridiske personer". Dette indbefatter udkast til retsforskrifter, som er udarbejdet af regeringen, hvis vedtagelse gør dem til gældende lovbestemmelser, uanset hvor længe de er gældende.

Definitionen omfatter imidlertid ikke udkast til retsforskrifter, hvis eneste formål er at gennemføre EU-direktiver i medlemsstaternes lovgivning, jf. artikel 1, stk. 2, i afgørelse 98/415/EF. ECB er af den opfattelse, at denne udelukkelse ikke finder anvendelse på gennemførelse, hvor den nationale lovgiver anvender en skønsmargen i forbindelse med gennemførelsen og i væsentlig grad påvirker ECB's kompetenceområder, navnlig ECB's/Eurosystemets rolle og opgaver, navnlig ved at overdrage en ny opgave til en national centralbank eller væsentligt ændre en eksisterende national centralbanks opgave<sup>5</sup>.

Derudover kan ECB i henhold til ESCB-stattutens artikel 25.1 rådgive og høres af medlemslandenes kompetente myndigheder angående gennemførelsen af EU-lovgivningen vedrørende tilsynet med kreditinstitutter og det finansielle systems stabilitet.

ECB vil være opmærksom på, om det udkast til retsforskrifter, som ECB høres om, rent faktisk er udkast til retsforskrifter som defineret i artikel 1, stk. 1, i afgørelse 98/415/EF, og vil generelt ikke vedtage en udtalelse, hvis det ikke er tilfældet.

### 3.2.1 Retligt bindende forskrifter

Forpligtelsen til at høre ECB er ikke begrænset til udkast til retsforskrifter, som skal vedtages af et parlament. Beslutning 98/415/EF omfatter alle former for retligt bindende forskrifter, herunder lovdekreter og administrativt fastsatte regler.

#### Lovdekreter

I denne vejledning forstås ved "lovdekreter" bestemmelser, der vedtages og gennemføres fuldt ud af en regering hurtigst muligt eller som følge af et ekstraordinært behov. Disse lovdekreter skal efterfølgende ratificeres og/eller ændres af parlamentet, hvilket kan finde sted kort efter eller adskillige måneder efter vedtagelsen. Udkast til lovdekreter er således "udkast til retsforskrifter", som ECB

---

<sup>5</sup> Jf. afsnit 3.4 i denne vejledning.

skal høres om, før de vedtages af regeringen, uanset den hastende karakter eller det særlige behov<sup>6</sup>.

## Administrativt fastsatte regler

Det er ikke nødvendigt at høre ECB vedrørende alle administrativt fastsatte regler, herunder nationale centralbankers eller tilsynsmyndigheders retsakter, der finder generel anvendelse, som gennemfører en rammelov inden for ECB's kompetenceområder. Det fremgår af formålet med beslutning 98/415/EF, at ECB kun bør høres om udkast til administrative forskrifter, hvis emnet hænger tæt sammen med ECB's opgaver, og hvis de har en anden virkning på områder inden for ECB's kompetenceområder end virkningen af selve loven.

### 3.2.2 Ændringer af udkastet til retsforskrifter

Forpligtelsen til at høre ECB om ændringer af udkast til retsforskrifter, som ECB allerede er anmodet om at afgive udtalelse om, gælder for væsentlige ændringer, som berører hovedsigtet med lovudkastet. Det er her nyttigt at sondre mellem to forskellige situationer. I den første foreslås væsentlige ændringer på et tidspunkt, hvor ECB endnu ikke har vedtaget sin udtalelse. I en sådan situation forventer ECB, at den myndighed, der har anmodet om udtalelsen, forelægger ECB det ændrede udkast til retsforskrift så hurtigt som muligt, så udtalelsen kan baseres på den nyeste tekst. Det andet scenarie er, hvor der foreslås væsentlige nye bestemmelser, efter ECB's udtalelse er blevet vedtaget. I sidstnævnte situation bør ECB i analogi med Domstolens praksis vedrørende kravet om fornyet høring af EU-institutionerne om ændrede udkast til lovgivning<sup>7</sup> høres på ny i forbindelse med disse ændringer i ekstraordinære tilfælde, hvor udkastet til lovgivning har undergået væsentlige ændringer af ikke-teknisk karakter i forhold til den version, som ECB tidligere er blevet hørt om. Der kræves dog ikke yderligere høring, hvis ændringerne hovedsageligt har til formål at imødekomme de synspunkter, som ECB har givet udtryk for i sin udtalelse. Ikke desto mindre vil ECB gerne holdes orienteret om reaktionerne på sine udtalelser og modtage nærmere oplysninger om disse ændringer.

<sup>6</sup> Det bemærkes, at den myndighed, der hører ECB, i henhold til artikel 3, stk. 2, i beslutning 98/415/EF (jf. afsnit 6.3 i denne vejledning) på grund af den hastende karakter og det særlige behov, som ligger til grund for vedtagelsen af lovdekreter, kan fastsætte en frist, som under normale omstændigheder ikke bør være under en måned, for ECB's vedtagelse af udtalelse. Den myndighed, der hører ECB, skal dog begrunde sagens hastende karakter.

<sup>7</sup> Jf. sag 41/69 ACF Chemiefarma mod Kommissionen, ECLI:EU:C:1970:71, præmis 3; sag 817/79 Buyl mod Kommissionen, ECLI:EU:C:1982:36, præmis 1; sag C-392/95 Parlamentet mod Rådet, ECLI:EU:C:1997:289, præmis 15; sag C-408/95 Eurotunnel m.fl. mod SeaFrance, ECLI:EU:C:1997:532, præmis 46; dom 58/01 Océ van der Grinten NV mod Commissioners of Inland Revenue, ECLI:EU:C:2003:495, præmis 100 og 102.

### 3.3 ECB's kompetenceområder

I artikel 2, stk. 1, i beslutning 98/415/EF kræves det, at nationale myndigheder hører ECB om ethvert udkast til retsforskrift "inden for dens kompetenceområder i henhold til traktaten". Det er åbenbart, at dette omfatter udkast til retsforskrifter, der påvirker de grundlæggende opgaver, som skal udføres via ESCB i henhold til artikel 127, stk. 2, i traktaten (dvs. formulere og gennemføre Unionens pengepolitik, foretage transaktioner i udenlandsk valuta, besidde og forvalte medlemsstaternes officielle valutareserver og fremme betalingsystemernes smidige funktion) og opgaverne i henhold til traktatens artikel 128, stk. 1 (udstedelse af eurosedler). Det omfatter også udkast til retsforskrifter, der berører en række andre opgaver, som ESCB er blevet pålagt i henhold til traktaten, navnlig 1) de specifikke opgaver vedrørende politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter inden for den fælles tilsynsmekanisme, som ECB er blevet pålagt i henhold til traktatens artikel 127, stk. 6, og 2) ECB's indsamling, bistået af de nationale centralbanker, af den nødvendige statistiske information med henblik på at udføre ESCB's opgaver og bidrag til harmonisering, hvor det er nødvendigt, af de regler og den praksis, der gælder for indsamling, udarbejdelse og distribution af statistikker inden for dets kompetenceområder i henhold til ESCB-statuttens artikel 5.

I artikel 2, stk. 1, i beslutning 98/415/EF opregnes nogle kategorier af emner, som udtrykkeligt anses for at høre under ECB's kompetenceområder. ECB skal høres af de nationale myndigheder om udkast til retsforskrifter vedrørende disse spørgsmål, selv om udkastet til nationale retsforskrifter kun berører ECB's kompetenceområder marginalt, uden at påvirke dem væsentligt, med den konsekvens, at ECB beslutter ikke at vedtage en udtalelse<sup>8</sup>.

#### **Artikel 2, stk. 1, i beslutning 98/415/EF:**

"1. Medlemsstaternes myndigheder hører ECB om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder i henhold til traktaten og navnlig om:

- valutaforhold
- betalingsmidler
- de nationale centralbanker
- indsamling, udarbejdelse og udgivelse af monetære og finansielle statistikker samt bank-, betalingsystems- og betalingsbalancestatistikker
- clearing- og betalingsystemer
- regler for finansielle institutioner, for så vidt de materielt påvirker de finansielle institutioner og de finansielle markeders stabilitet."

---

<sup>8</sup> Jf. afsnit 5 i denne vejledning.

## Ikke-udtømmende overblik over ECB's kompetenceområder

Det fremgår klart af ordlyden af artikel 2, stk. 1, og betragtning 3 til beslutning 98/415/EF, at listen i artikel 2, stk. 1, i beslutning 98/415/EF ikke er udtømmende.

Som omhandlet nærmere i næste afsnit fremgår det endvidere af artikel 2, stk. 2, i afgørelse 98/415/EF, at myndighederne i medlemsstater uden for euroområdet skal høre ECB om ethvert udkast til retsforskrifter vedrørende de pengepolitiske instrumenter.

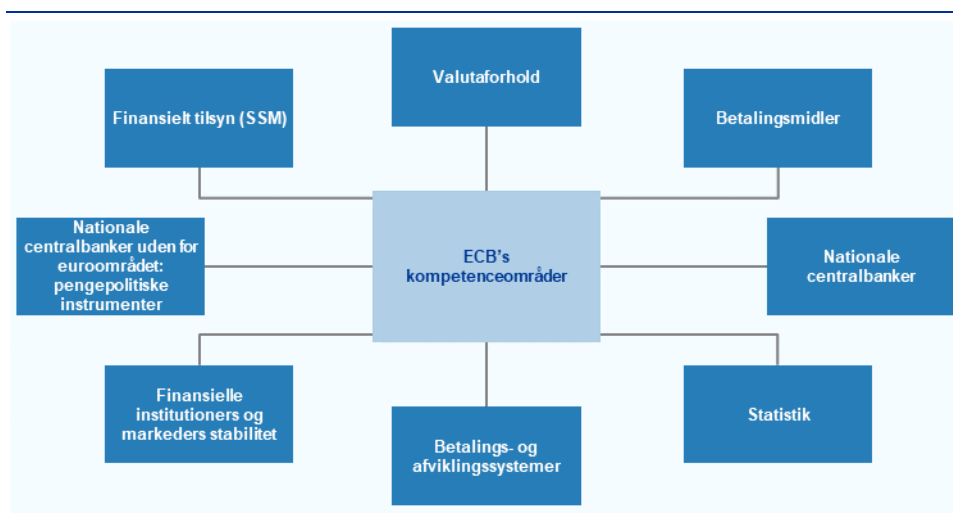
### Artikel 2, stk. 2, i beslutning 98/415/EF:

"2. Desuden hører myndighederne i de ikke-deltagende medlemsstater ECB om ethvert udkast til retsforskrifter om pengepolitiske instrumenter."

Årsagen til, at der i beslutning 98/415/EF sondres mellem medlemsstater i euroområdet og medlemsstater uden for euroområdet, er, at de nationale myndigheder i medlemsstater i euroområdet ikke længere træffer afgørelse om de pengepolitiske instrumenter (f.eks. mindstereservesystemet). Det præciseres dog i betragtning 5 til beslutning 98/415/EF, at forpligtelsen til at høre ECB ikke omfatter beslutninger truffet af myndighederne i medlemsstater uden for euroområdet i forbindelse med gennemførelsen af deres monetære politik (f.eks. beslutninger om fastsættelse af renter).

### Figur 1

Ikke-udtømmende overblik over ECB's kompetenceområder



Kilde: ECB.

### 3.3.1 Valutaforhold og betalingsmidler

ECB's udtalelser om valutaspørgsmål og betalingsmidler omfatter udkast til retsforskrifter om en række emner. Disse omfatter f.eks. foranstaltninger i forbindelse med indførelsen af euroen (renomnering af den nationale valuta, redenominering af offentlig og privat gæld, dobbelt prismærkning, afrundingsregler, herunder

afrundingsregler for kontantbetalinger (f.eks. for betalinger i et og to cent-beløb), erstatning af nationale referencerenter osv.), lovlige betalingsmidler, begrænsninger af kontantbetalinger, både generelt over visse tærskler eller mere specifikt (f.eks. med hensyn til offentlige socialforskringsbidrag og transaktioner i fast ejendom), sikring af minimumsniveauer for kontanttjenester fra kreditinstitutternes og tilgængeligheden af kontanter i samfundet mere generelt, skattemæssige hindringer for anvendelsen af kontanter, erindringsmønter, ophavsret i forbindelse med sedler og mønter, forebyggelse af falskmøntneri, seddelværdier, tekniske specifikationer, genanvendelse, kontrol af pengesedlers og mønters ægthed og kvalitet, fremme af digitale betalingsmidler og udstedelse af elektroniske penge.

### 3.3.2 De nationale centralbanker

Mange af ECB's udtalelser vedrører udkast til retsforskrifter med relation til nationale centralbanker. Disse udtalelser vedrører retsforskrifter, som påvirker nationale centralbankers, eller deres direktionsmedlemmers, status, især i tilknytning til de forskellige aspekter af centralbankafhængighed. En række vedtagne udtalelser vedrører de nationale centralbankers pensionsordninger og restriktioner, lønninger til de nationale centralbankers medarbejdere og medlemmer af de nationale centralbankers besluttende organer samt udnævnelseskriterierne for centralbankchefer og medlemmer af de nationale centralbankers besluttende organer. Adskillige vedtagne udtalelser vedrører også de nationale centralbankers opgaver og pengepolitik, herunder overholdelse af forbuddet mod monetær finansiering i henhold til traktatens artikel 123, nationale centralbankers valutareserver, sikkerhedsstillelse for nationale centralbankers kreditoperationer og mindstereservekravene for de nationale centralbanker i medlemsstater uden for euroområdet. Andre udtalelser har eksempelvis drejet sig om institutionelle ændringer af de nationale centralbanker og deres vedtægter, deres regnskaber, udbyttebetalinger, rekapitalisering, rapportering og revision, deltagelse i internationale monetære institutioner, privilegeret adgang, tavshedspligt og andre aspekter af reguleringen af de nationale centralbankers aktiviteter, som er omfattet af de nationale centralbankers vedtægter (f.eks. ydelse af likviditetsstøtte i en nødsituation). ECB er også ofte blevet anmodet om at afgive udtalelse om udkast til retsforskrifter om nationale centralbankers ikke-ESCB-relaterede opgaver, navnlig med henblik på en vurdering af, om disse opgaver er forenelige med forbuddet mod monetær finansiering og/eller ESCB's formål og opgaver<sup>9</sup>.

---

<sup>9</sup> I henhold til ESCB-statuttens artikel 14.4 har nationale centralbanker lov til at udføre funktioner, som ikke er nævnt i ESCB-statutten, medmindre Styrelsesrådet mener, at disse funktioner strider mod ESCB's mål og opgaver.



### 3.3.3 Indsamling, udarbejdelse og udgivelse af monetære og finansielle statistikker samt bank-, betalingssystem- og betalingsbalancestatistikker

ECB's beføjelser i forbindelse med indsamling af statistisk information er angivet i artikel 5 i ESCB-statutten. I henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 2533/98<sup>10</sup> skal alle medlemsstaterne "organisere sig inden for statistikområdet og samarbejde med ESCB i fuldt omfang med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i medfør af statuttens artikel 5." ECB er klar over, at medlemsstaterne har forskellige forskrifter om indberetning af statistik. Når ECB høres om udkast til nationale indberetningsforskrifter, vil den derfor fremsætte kommentarer af en generel karakter og med disse kommentarer henlede opmærksomheden på aspekter, som kunne fremhæves mere i udkastet til retsforskrift. De relevante høringer har f.eks. drejet sig om betalingsbalancestatistik, indberetning af statistiske data mellem ECB og ESCB og nationale centralbanker uden for euroområdet, nationale statistiske rapporteringskrav vedrørende forskellige finansielle instrumenter og investeringspositioner, omfanget af data i kreditregistret, indberetning af visse data med henblik på finansiell stabilitet, adgang til centrale kreditregistre, AnaCredit-forordningen<sup>11</sup> og de nationale centralbankers rolle i indsamlingen af statistiske data.

### 3.3.4 Betalings- og afviklingssystemer

Tidligere høringer om clearing- og betalingssystemer har drejet sig om udkast til retsforskrifter vedrørende flere aspekter af clearing- og betalingssystemers funktion som f.eks. tilsyn med disse, centrale modparter, endelig afregning, deres grundlag i form af nettoafvikling eller realtidsbruttoafvikling, aspekter vedrørende netting og sikkerhedsstillelse, dematerialisering og/eller digitalisering af værdipapirer og virkningen af krav til cybersikkerhed på markedsinfrastrukturer.

### 3.3.5 regler for finansielle institutioner, for så vidt de materielt påvirker de finansielle institutioner og de finansielle markeders stabilitet.

I artikel 2, stk. 1, sjette led, i Rådets beslutning 98/415/EF henvises til "regler for finansielle institutioner, for så vidt de materielt påvirker de finansielle institutioner og de finansielle markeders stabilitet". I henhold til artikel 2, stk. 1, sjette led, i beslutning 98/415/EF "hører medlemsstaterne ECB", når de foreslåede lovgivningsmæssige bestemmelser "i væsentlig grad påvirker" den finansielle stabilitet, medmindre bestemmelserne, jf. artikel 1, stk. 2, i afgørelse 98/415/EF, udelukkende har til formål at gennemføre EU-direktiver<sup>12</sup>. Desuden bør artikel 2, stk. 1, sjette led, i Rådets beslutning 98/415/EF også sammenholdes med artikel 25.1 i

<sup>10</sup> Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information (EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8).

<sup>11</sup> Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2016/867 af 18. maj 2016 om indsamling af granulære data om kreditter og kreditrisici (ECB/2016/13) (EUT L 144 af 1.6.2016, s. 44).

<sup>12</sup> Med hensyn til sidstnævnte henvises til afsnit 3.4 i denne vejledning.

ESCB-statutten, i henhold til hvilken medlemsstaternes kompetente myndigheder "kan" konsultere ECB om "gennemførelsen af EU-lovgivningen vedrørende tilsynet med kreditinstitutter og stabiliteten af det finansielle system."

ECB vedtager et betydeligt antal udtalelser i henhold til artikel 2, stk. 1, sjette led, i afgørelse 98/415/EF. ECB har vedtaget adskillige udtalelser som svar på høringer om forslag til ændringer af den institutionelle tilsynsstruktur i medlemsstaterne. ECB er også regelmæssigt blevet hørt om større ændringer af tilsynsordningen for kreditinstitutter og finansielle institutioner samt om regler med henblik på bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, og afvikling, omstrukturering og likvidation af finansielle institutioner. ECB er ofte blevet hørt om udkast til retsforskrifter, der potentielt kan få stor indvirkning på markederne, f.eks. lovgivning om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse, securitisering og ordninger for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer og dematerialisering af værdipapirer.

ECB har desuden vedtaget en række udtalelser i forbindelse med krisen på de finansielle markeder, hvor nationale retsforskrifter tog sigte på at styrke indskudsgarantiordningerne eller på at sikre eller styrke det finansielle markedes stabilitet.

Endelig er ECB blevet hørt om forskellige udkast til retsforskrifter, der potentielt kan påvirke kapitalens frie bevægelighed, valutakurspolitikken (f.eks. beskatning af finansielle transaktioner), særlige afgifter eller skatter, der pålægges kredit- og/eller finansieringsinstitutter, lovgivning om omstrukturering af vilkår og betingelser for realkreditlån og andre private lån samt andre udkast til retsforskrifter af økonomisk eller finansiell betydning.

### 3.3.6 Tilsyn med kreditinstitutter

For så vidt angår retsgrundlaget for høring af ECB om udkast til nationale retsforskrifter vedrørende den fælles tilsynsmekanisme bør ordlyden af artikel 2, stk. 1, sjette led, i afgørelse 98/415/EF og navnlig henvisningen til regler, der "i væsentlig grad påvirker" de finansielle institutioners og markeders stabilitet, ikke anses for at begrænse forpligtelsen til at høre ECB. Som nævnt ovenfor gør ordlyden af 3. betragtning og artikel 2, stk. 1, i afgørelse 98/415/EF det klart, at listen over områder i sidstnævnte bestemmelse ikke er udtømmende. Med oprettelsen af den fælles tilsynsmekanisme indgår tilsynsopgaverne nu også i ECB's kompetenceområder med henblik på dens rådgivende funktion i henhold til traktatens artikel 127, stk. 4.

De nationale myndigheders høringer om lovforslag vedrørende tilsyn med kreditinstitutter omfatter de kompetente nationale myndigheders beføjelser og opgaver, de kompetente nationale myndigheders institutionelle struktur og ledelse, herunder med hensyn til deres deltagelse i den fælles tilsynsmekanisme, udveksling af oplysninger, de proceduremæssige aspekter af tilsynet med kreditinstitutter såsom vurderinger af egnethed og hæderlighed af bestyrelsesmedlemmer i kreditinstitutter, tilsynsgebyrer, vurderingen af signifikante kreditinstitutter og tæt samarbejde med de medlemsstater, der ikke har indført euroen.

## 3.4 Gennemførelseslovgivning

### Artikel 1, stk. 2, i beslutning 98/415/EF:

"2. Udkast til retsfor skrifter omfatter ikke udkast til bestemmelser, der udelukkende har til formål at gennemføre fællesskabsdirektiver i medlemsstaternes lovgivning."

Som anført i det ovenstående behøver medlemsstaterne i henhold til artikel 1, stk. 2, i beslutning 98/415/EF ikke høre ECB om udkast til nationale retsfor skrifter, som udelukkende har til formål at gennemføre EU-direktiver i national lovgivning. Baggrunden for denne undtagelse er, at ECB allerede bør være blevet hørt om forslaget til EU-retsakt i henhold til traktatens artikel 127, stk. 4, og 282, stk. 5, hvorfor det ikke er nødvendigt at udvide ECB's rådgivende funktion til udkast til retsfor skrifter, som udelukkende gennemfører denne EU-retsakt. Desuden er det ikke Kommissionens eller ECB's ansvar at vurdere de nationale gennemførelsesforanstaltningers forenelighed med EU-direktiverne.

Det er ECB's opfattelse, at denne undtagelse også gælder for udkast til nationale retsfor skrifter, der har til formål at gennemføre EU-forordninger, lette deres anvendelse eller gennemføre de deri fastsatte gennemførelsesmuligheder, når de pågældende udkast til nationale retsfor skrifter ikke har en anden indvirkning på anliggender, som hører under ECB's kompetenceområder, end selve forordningens indvirkning (idet ECB bør være blevet hørt af EU-institutionerne).

Kravet om høring af ECB kan imidlertid ikke *i sig selv* udelukkes i tilfælde, hvor udkastet til nationale retsfor skrifter har til formål at gennemføre direktiver (eller gennemføre eller anvende forordninger), og hvor den nationale lovgiver anvender en skønsmargen i forbindelse med gennemførelsen ud over det, der klart er fastsat i direktivet eller forordningen. Når denne skønsmargen i væsentlig grad berører ECB's kompetenceområder, navnlig ECB's/Eurosystemets/ESCB's rolle og opgaver, navnlig ved at overdrage en ny opgave til en national centralbank eller væsentligt ændre en eksisterende national centralbanks opgave, har høringsforpligtelsen forrang (idet artikel 2, stk. 1, tredje led, i afgørelse 98/415/EF henviser til de nationale centralbanker). ECB's og/eller de nationale centralbankers uafhængighed og overholdelse af forbuddet mod monetær finansiering i henhold til de relevante traktatbestemmelser er fortsat et stærkt element i enhver vurdering, herunder vurderingen af nye nationale centralbankers opgaver (eller væsentlige ændringer af eksisterende nationale centralbankers opgaver) som følge af direktiver eller forordninger. I disse tilfælde bør ECB høres og kan vedtage en udtalelse. Desuden har medlemsstaterne hørt ECB om gennemførelsen af kapitalkravsdirektivet<sup>13</sup>, og ECB har lejlighedsvis vedtaget udtalelser på dette område på grundlag af sine tilsynsmæssige beføjelser (eksempelvis om udkast til lovgivningsmæssige bestemmelser vedrørende vurderinger af erhvervelse af kvalificerede andele i kreditinstitutter og vurderinger af egnethed og hæderlighed i forbindelse med udpegede kreditinstitutter). Medlemsstaterne har også hørt ECB om gennemførelsen

<sup>13</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

af direktivet om genopretning og afvikling af banker<sup>14</sup>, og ECB har navnlig vedtaget udtalelser om lovgivning, hvor en national centralbank har fået en afviklingsrolle, f.eks. ved at udpege den nationale centralbank som afviklingsmyndighed eller ved at stille kreditlinjer til rådighed for indskudsgarantiordningen fra den nationale centralbank.

ECB har i nogle få tilfælde opfordret nationale myndigheder til at høre ECB om udkast til retsforskrifter til gennemførelse af EU-direktiver, som er af særlig interesse for ESCB. Dette var f.eks. tilfældet med direktivet om endelig afregning<sup>15</sup>, collateral-direktivet<sup>16</sup> og de efterfølgende ændringer af disse<sup>17</sup>. ECB's udtalelser på baggrund af et stort antal høringer om udkast til retsforskrifter, der havde til formål at gennemføre begge disse direktiver i national lovgivning, har været nyttige bidrag til at styrke retsgrundlaget for Eurosystemets funktion og det finansielle systems stabilitet.

ECB har også udstedt en udtalelse på eget initiativ om ratifikation eller gennemførelse af aftalen om postbetalingstjenester og har opfordret nationale myndigheder til at høre ECB, hvis specifikke udkast til nationale retsforskrifter går videre end selve ratifikationen af aftalen.

Medlemsstaterne tager undertiden selv initiativ til at høre ECB om udkast til retsforskrifter, der har til formål at gennemføre direktiver i national lovgivning, selv om de ikke er forpligtet til det og heller ikke er blevet opfordret til det, f.eks. på områder, hvor de mener, ECB har særlig ekspertise. I disse tilfælde er ECB generelt villig til at svare på en formel eller uformel frivillig national høring og vejlede om de udkast til gennemførelsesforanstaltninger, som er udarbejdet, selv om der ikke foreligger en formel forpligtelse til at høre ECB, men kun for så vidt som udkastet til forskrifter giver grundlag for særlige kommentarer, der har relation til ECB's kompetenceområder.

Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) blev oprettet i december 2010 som et nyt organ, der har til opgave at overvåge risici i det finansielle system som helhed. Det kan bl.a. rette henstillinger inden for dets kompetenceområder og i henhold til artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010<sup>18</sup> overvåger ESRB opfølgningen på dets henstillinger. I betragtning af ESRB's rolle i sådanne spørgsmål behøver ECB ikke at blive hørt om udkast til

<sup>14</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

<sup>15</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166, 11.6.1998, s. 45).

<sup>16</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse (EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43).

<sup>17</sup> Særligt ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer (EUT L 146 af 10.6.2009, s. 37). Der blev vedtaget yderligere (mindre) ændringer i de følgende år.

<sup>18</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1).

retsforskrifter til gennemførelse af ESRB's henstillinger, uden at dette berører medlemsstaternes generelle forpligtelse til at høre ECB i henhold til afgørelse 98/415/EF som omhandlet i denne vejledning.

## 4 Tilfælde, hvor ECB afviser at vedtage udtalelser som svar på høringsanmodninger

### 4.1 Skrivelser om ikke at vedtage en udtalelse

ECB er ikke forpligtet til at vedtage en udtalelse og vil derfor ikke automatisk gøre dette som svar på hver høring. Dette berører imidlertid ikke medlemsstaternes forpligtelse til at høre ECB, når de pågældende udkast til retsforskrifter kun berører ECB's kompetenceområder marginalt.

ECB vedtager ikke en udtalelse, når udkastet til retsforskrifter kun berører ECB's kompetenceområder marginalt, uden at det påvirker dem i væsentlig grad. Henvisninger i udkastet til national lovgivning til et af de emner, der er anført i afgørelse 98/415/EF, eller rent formelle eller administrative ændringer af den relevante retlige ramme bør ikke nødvendigvis udløse en udtalelse fra ECB.

ECB vedtager ikke en udtalelse, når udkastet til retsforskrifter omfatter gennemførelse af EU-lovgivning, medmindre den nationale lovgiver i gennemførelsen anvender en skønsmargen og i væsentlig grad påvirker ECB's kompetenceområder, navnlig ECB's/Eurosystemets/ESCB's rolle og opgaver, navnlig ved at tildele en national centralbank en ny rolle eller ved i væsentlig grad at ændre en eksisterende national centralbanks opgaver.

ECB har genovervejet behovet for at vedtage en udtalelse, hvis udkastet til retsforskrifter overdrager en ny opgave til en national centralbank eller i væsentlig grad ændrer en eksisterende national centralbanks opgaver under hensyn til principperne i Banka Slovenije-dommen<sup>19</sup>. I lyset af Banka Slovenije-dommen vedtager ECB ikke automatisk en udtalelse om national lovgivning, fordi den overdrager en ny opgave til en national centralbank eller i væsentlig grad ændrer en eksisterende national centralbanks opgave, medmindre den nye opgave svækker den nationale centralbanks uafhængighed eller overtræder forbuddet mod monetær finansiering eller på anden måde er af ikke-marginal betydning for ECB's kompetenceområder.

Hvis ECB formelt er blevet hørt om et udkast til retsforskrift og beslutter ikke at vedtage en udtalelse, svarer den formelt ved en skrivelse om ikke at vedtage en udtalelse adresseret til høringsmyndigheden. Skrivelsen om ikke at vedtage en udtalelse angiver årsagerne til, at ECB ikke vedtager en udtalelse i forbindelse med den specifikke høring og kan henvise høringsmyndigheden til tidligere vedtagne udtalelser, som er relevante<sup>20</sup>. Alle sådanne skrivelser er tilgængelige på EUR-Lex.

<sup>19</sup> Sag C-45/21, Banka Slovenije, ECLI:EU:C:2022:670.

<sup>20</sup> Jf. eksempelvis LET/2024/01251 og LET/2024/05161.

## 4.2 Mulighed for en uformel anmodning

Uformel kontakt mellem de nationale myndigheder og den relevante nationale centralbank på den ene side og ECB's personale på den anden side kan finde sted forud for indgivelsen af formelle høringer til ECB, hvis høringsmyndigheden ønsker at modtage uformel vejledning fra ECB om behovet for at høre ECB i et bestemt tilfælde. Kontakt med ECB vedrørende sådanne uformelle anmodninger om vejledning kan tilrettelægges via den relevante nationale centralbank eller ved at indgive anmodninger til: [LegalActs.Team@ecb.europa.eu](mailto:LegalActs.Team@ecb.europa.eu).

Sådanne uformelle anmodninger kan bidrage til at undgå høringer i tilfælde, hvor det ikke er helt klart for høringsmyndigheden, om vedtagelsen af en udtalelse fra ECB er berettiget. En uformel anmodning skal ledsages af udkastet til lovgivningsmæssige foranstaltninger eller af en tilstrækkelig detaljeret beskrivelse af de påtænkte foranstaltninger.

## 5 Høringsproceduren

### Artikel 4 i beslutning 98/415/EF:

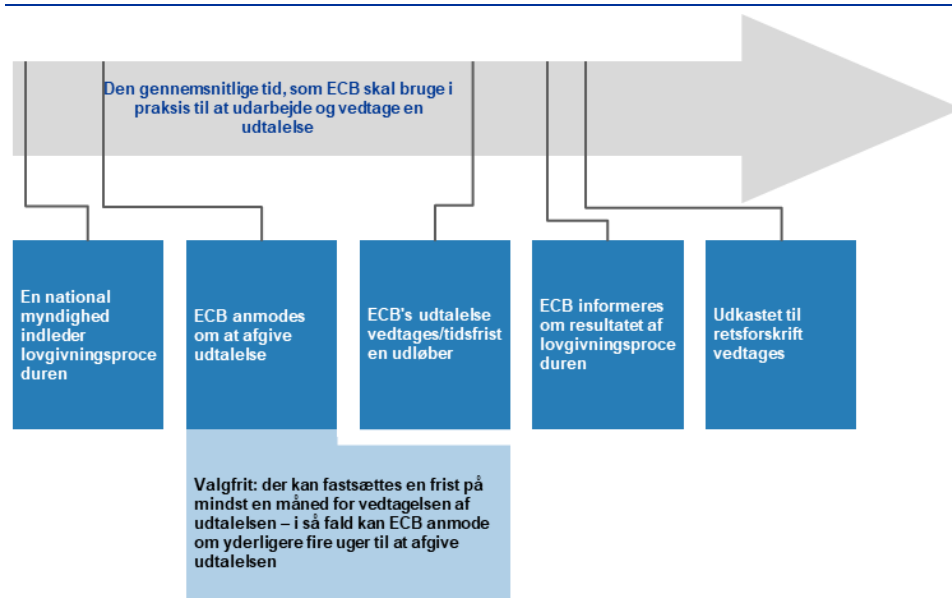
"Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at denne beslutning efterleves. Med henblik herpå sikrer de, at ECB høres på et passende tidspunkt, så den myndighed, der tager initiativ til et udkast til retsforskrift, kan tage hensyn til ECB's udtalelse, inden den træffer afgørelse om indholdet, og at ECB's udtalelse forelægges for den vedtagende myndighed, hvis der er tale om en anden myndighed end den, der udarbejdede de pågældende retsforskrifter."

### 5.1 Det passende tidspunkt at høre ECB på

I henhold til artikel 4 i beslutning 98/415/EF skal ECB høres "på et passende tidspunkt" i lovgivningsprocessen. Dette betyder, at de nationale procedurer skal sikre, at høringen finder sted på et sådant tidspunkt i lovgivningsprocessen, at ECB har tilstrækkelig tid til at gennemgå udkastet til retsforskrifter (og om nødvendigt oversætte det) og til at vedtage sin udtalelse i alle de krævede sprogudgaver. Det sætter også de relevante nationale myndigheder i stand til at tage hensyn til ECB's udtalelse, inden retsforskrifterne vedtages.

#### Figur 2

Høringsprocessen vedrørende udkast til retsforskrifter



Kilde: ECB.

Hvis den myndighed, der har udarbejdet udkastet til retsforskrifterne, er en anden end den vedtagende myndighed, kræver artikel 4 i beslutning 98/415/EF, at en høring om disse retsforskrifter finder sted på et tidspunkt, der betyder, at den myndighed, som har taget initiativ til udkastet til retsforskrifter, har tid til at overveje,



om udkastet til retsforskrifter bør ændres for at imødekomme ECB's udtalelse, dvs. før retsforskrifterne forelægges den vedtagende myndighed. Samtidig er artikel 4 i beslutning 98/415/EF ikke til hinder for, at de nationale myndigheder tager skridt i overensstemmelse med deres lovgivningsprocedurer, som ikke påvirker indholdet i udkastet til retsforskrifter.

Det følger af ordlyden af artikel 3, stk. 4, i beslutning 98/415/EF, at medlemsstaterne har pligt til at indstille processen med vedtagelse af udkastet til retsforskrift, indtil de har modtaget ECB's udtalelse. Det betyder ikke, at hele den nationale lovgivningsproces (f.eks. det forberedende arbejde i parlamentets stående udvalg, behandling af andre udtalelser fra nationale myndigheder osv.) skal indstilles, indtil ECB har afgivet udtalelse. Det betyder derimod, at den vedtagende myndighed skal have lejlighed til at overveje ECB's udtalelse grundigt, inden den træffer beslutning om indholdet. Hvis der er givet en frist for afgivelsen af ECB's udtalelse<sup>21</sup>, og denne frist er udløbet, må den nationale myndighed fortsætte vedtagelsesprocessen. Selv i dette tilfælde er de nationale myndigheder dog stadig forpligtet til at tage hensyn til ECB's udtalelse, så længe lovgivningen endnu ikke er vedtaget.

I oktober 2011 sendte formanden for ECB et brev til alle de nationale myndigheder, som hører ECB, hvori han mindede dem om, at de skulle "træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre efterlevelsen af beslutning 98/415/EF, jf. beslutningens artikel 4, ved på behørig vis at høre ECB om udkast til retsforskrifter inden for dens kompetenceområde<sup>22</sup> på et passende tidspunkt i lovgivningsprocessen". Formanden for ECB henstillede desuden til, at der "indføres passende interne procedurer for at sikre, at høringen af ECB finder sted på et tidspunkt, der tillader høringsmyndigheden og/eller den vedtagende myndighed at tage hensyn til ECB's udtalelse, inden den pågældende retsforskrift vedtages. En ny høring er påkrævet, hvis udkastet til retsforskrift ændres væsentligt under lovgivningsproceduren".

## 5.2 Anmodningen om udtalelse

### 5.2.1 Anmodningens form og ledsagende dokumenter

En formel anmodning om en udtalelse skal indgives skriftligt til formanden for ECB<sup>23</sup>, jf. artikel 3, stk. 1, i afgørelse 98/415/EF. Når formanden for ECB har modtaget anmodningen om udtalelse, indledes proceduren med vedtagelsen af en ECB-udtalelse. ECB ser gerne, at der foregår en uformel kommunikation mellem medarbejdere i de nationale myndigheder, der hører ECB, og ECB's juridiske tjeneste. Den formelle procedure begynder imidlertid først, når formanden for ECB har modtaget den formelle anmodning om udtalelse.

<sup>21</sup> Jf. afsnit 5.3 i denne vejledning.

<sup>22</sup> Dette omfatter også retsforskrifter, som ikke kræver vedtagelse i parlamentet. Kun udkast til retsforskrifter, som udelukkende har til formål at gennemføre EU-ret, er undtaget fra høringsforpligtelsen.

<sup>23</sup> ECB modtager også gerne, behørigt undertegnede og adresserede, anmodninger om udtalelse, som et scannet dokument vedhæftet en e-mail, der sendes til [office.president@ecb.europa.eu](mailto:office.president@ecb.europa.eu).

Anmodningen skal indeholde en udgave af udkastet til retsforskrifter, som er tilstrækkelig færdigt til, at ECB kan udtale sig herom. Hvis udkastet til lovgivning indeholder et større antal bestemmelser om flere forskellige spørgsmål, anbefaler ECB, at den myndighed, der hører ECB, angiver, hvilke retsforskrifter man navnlig ønsker ECB's kommentarer til. Dette er især relevant, når udkastet til retsforskrifter primært har til formål at gennemføre eller give virkning til EU-lovgivning, men også omfatter yderligere retsforskrifter, som går videre end blot gennemførelsen og falder inden for ECB's kompetenceområder.

ECB anbefaler, at den myndighed, der hører ECB, vedlægger en kortfattet begrundelse med en beskrivelse af emnet og de primære mål, som forfølges med udkastet til retsforskrifter, hvilken fase i den nationale lovgivningsproces, der er nået, samt oplysninger om navn m.m. på kontaktpersoner, som kan svare på eventuelle spørgsmål om udkastet til retsforskrifter, der måtte opstå, når ECB udarbejder sin udtalelse. ECB anbefaler, at den myndighed, der hører ECB, angiver en frist for ECB's afgivelse af udtalelse<sup>24</sup>.

### Krav til dokumentation ved nationale høringer

Kræves	Anbefalet
En <b>skriftlig anmodning om en udtalelse</b> til formanden for ECB En kopi af <b>udkastet til retsforskrifter</b>	En angivelse af en <b>tidsfrist</b> for ECB's vedtagelse af sin udtalelse. En kortfattet <b>begrundelse</b> med angivelse af: <ul style="list-style-type: none"> <li>emnet og det primære formål med udkastet til retsforskrifter</li> <li>den fase, der er nået i den nationale lovgivningsproces, og oplysninger om kontaktpersoner.</li> <li>Hvis udkastet til nationale retsforskrifter er langt/kompliceret, angives, hvilke <b>retsforskrifter i udkastet</b> ECB især anmodes om at kommentere.</li> <li>Hvis der anmodes om hastebehandling, vil en <b>engelsk oversættelse</b> af begrundelsen og de vigtigste retsforskrifter i udkastet, som høringen vedrører, lette processen væsentligt.</li> </ul>

## 5.2.2 Anmodningens sprog

Anmodningen om en udtalelse og de medfølgende dokumenter kan forelægges i den pågældende medlemsstats officielle sprog (eller et af de officielle sprog, hvis medlemsstaten har flere). Især når anmodningen vedrører et særligt hastetilfælde<sup>25</sup>, beder ECB om, at der fremsendes en engelsk oversættelse af begrundelsen og de vigtigste forskrifter i udkastet, som høringen vedrører, for at sikre en gnidningsløs høringsprocedure. Hermed tages der hensyn til, at engelsk er ECB's arbejdsprog og det sprog, hvorpå Styrelsesrådet vedtager ECB's udtalelser, sammen med bidrag fra Det Generelle Råd. Det giver også ECB mulighed for at påbegynde arbejdet med udtalelser umiddelbart efter at have modtaget anmodningen om en udtalelse uden at skulle vente på oversættelser. Anmodningen om en udtalelse fra ECB bør dog ikke forsinkes, hvis en sådan oversættelse ikke foreligger.

<sup>24</sup> Jf. afsnit 5.3 i denne vejledning.

<sup>25</sup> Jf. afsnit 5.3 i denne vejledning.

## 5.3 Tidsfrister

### Artikel 3 i beslutning 98/415/EF:

1. "De nationale myndigheder, som udarbejder udkast til retsfor skrifter, kan, hvis de finder det nødvendigt, give ECB en frist til at afgive udtalelse, som skal være på mindst en måned fra den dato, hvor formanden for ECB modtager meddelelse herom.
2. I særlig hastende tilfælde kan fristen være kortere. I så fald skal den myndighed, der hører ECB, begrunde sagens hastende karakter.
3. ECB kan i god tid anmode om, at fristen forlænges med op til fire uger. Denne anmodning kan ikke uden rimelig grund afvises af den myndighed, der hører ECB.
4. Når fristen er udløbet, forhindrer en manglende udtalelse ikke den nationale myndighed, der hører ECB, i at gå videre med sagen. Hvis ECB's udtalelse modtages efter fristens udløb, sikrer medlemsstaterne dog, at de myndigheder, der er nævnt i artikel 4, gøres bekendt med den."

Selv om beslutning 98/415/EF ikke fastsætter en frist for ECB's vedtagelse af en udtalelse, har erfaringen vist, at det i gennemsnit tager omkring seks uger. Processen kan dog tage længere tid<sup>26</sup>, og hvor lang tid det faktisk tager at vedtage en udtalelse, vil naturligvis være forskelligt alt efter det pågældende udkast til retsfor skrifers art, kompleksitet og følsomhed.

I henhold til artikel 3, stk. 1, i beslutning 98/415/EF "[kan] de nationale myndigheder, som udarbejder udkast til retsfor skrifter [...], hvis de finder det nødvendigt, give ECB en frist til at afgive udtalelse". Denne frist skal dog "være på mindst en måned" fra den dato, hvor formanden for ECB modtager meddelelsen.

Erfaringen har vist, at medlemsstaterne undertiden fejlagtigt fortolker denne minimumsfrist på en måned som en standard maksimumfrist. I de fleste tilfælde kræver udarbejdelsen og vedtagelsen af ECB's udtalelser tid til at udarbejde den engelske udgave af udkastet til retsfor skrifter og koordinere arbejdet i ECB's kompetente forretningsområder, som er involveret i udarbejdelsen af udtalelsen, samt til, at der kan indhentes og tages højde for kommentarer og bemærkninger fra nationale centralbankchefer i den skriftlige procedure. En række udtalelser vedrørende tilsynsområdet omfatter også høring af Tilsynsrådet, inden udkastet til udtalelse forelægges Styrelsesrådet til endelig vedtagelse.

I praksis har en frist på en måned vist sig at være temmelig kort. Derfor bør muligheden for, at myndigheder, som hører ECB, kan fastsætte en frist, begrænses til tilfælde, hvor der er et presserende behov for, at de nationale myndigheder modtager ECB's udtalelse inden for en måned. Som ECB ofte gentager i sine udtalelser, er den omstændighed, at udkastet til nationale retsfor skrifter er nået langt

---

<sup>26</sup> Jf. nærmere nedenfor i dette afsnit.

i den nationale lovgivningsproces, ikke tilstrækkeligt til, at de myndigheder, der hører ECB, kan kræve, at ECB afgiver udtalelse som et hastetilfælde.

I henhold til artikel 3, stk. 2, i beslutning 98/415/EF kan fristen være kortere i særlig hastende tilfælde. I disse helt særlige tilfælde skal den myndighed, der hører ECB, udtrykkeligt begrunde sagens hastende karakter. De myndigheder, der hører ECB, opfordres til at følge anvisningen i betragtning 6 til beslutning 98/415/EF, hvorefter der bør finde en dialog sted mellem de pågældende myndigheder og ECB, så ECB kan afgive sin udtalelse rettidigt i hastende tilfælde, samtidig med at den også kan behandle udkastet til retsforskrifter med den fornødne omhu. Som anført i afsnit 6.2.1 og 6.2.2 i denne vejledning modtager ECB også gerne en engelsk oversættelse af begrundelsen og af de vigtigste udkast til retsforskrifter, der er indsendt til høring. Anmodningen om en udtalelse fra ECB bør dog ikke forsinkes, hvis en sådan oversættelse ikke foreligger.

I henhold til artikel 3, stk. 3, i beslutning 98/415/EF kan ECB, hvis den myndighed, der hører ECB, har sat en frist, anmode om, at fristen forlænges med op til fire uger. Artikel 3, stk. 3, bestemmer, at denne anmodning ikke uden rimelig grund kan afvises af den myndighed, der hører ECB.

Artikel 3, stk. 4, i beslutning 98/415/EF bestemmer, at "[n]år fristen er udløbet, forhindrer en manglende udtalelse ikke den nationale myndighed, der hører ECB, i at gå videre med sagen." Det betyder, at de pågældende myndigheder, når fristen er udløbet, kan fortsætte den procedure med vedtagelse af udkastet til lovgivning, som er blevet indstillet under høringen af ECB. Så længe lovgivningen ikke er endeligt vedtaget, er den myndighed, der hører ECB, dog fortsat forpligtet til at tage hensyn til ECB's udtalelse (og gøre den vedtagende myndighed opmærksom på den, hvis dette er en anden myndighed).

## 5.4 Bekræftelse af modtagelse

Når en anmodning om udtalelse er modtaget, sendes en bekræftelse af modtagelsen til den myndighed, der hører ECB, på det samme sprog som anmodningen om en udtalelse.

De ledsagende dokumenter og den engelske oversættelse sendes til medlemmerne af ECB's Styrelsesråd og Generelle Råd på samme tid, som udkastet til udtalelse sendes.

## 5.5 Udarbejdelse og vedtagelse af ECB's udtalelse

Efter at have modtaget anmodningen om en udtalelse nedsætter ECB et panel, som skal udarbejde et udkast til udtalelse. I panelet indgår eksperter fra de forretningsområder, som er relevante for høringens emne. Afhængigt af faktorer som udkastet til retsforskrifters art, kompleksitet og længde, samt om det foreligger på engelsk, tager udarbejdelsen af udkastet fra et par dage til et gennemsnit på omkring

seks uger. Under udarbejdelsen af ECB's udtalelse tages der også hensyn til begrundede anmodninger om, at den vedtages som et (særligt) hastende tilfælde.

En udtalelse er et retligt instrument udstedt af ECB, og Styrelsesrådet er som en regel det besluttende organ, der har ansvaret for vedtagelsen af ECB's udtalelser. Det Generelle Råds medlemmer inddrages også i denne beslutningsproces for at bidrage til ECB's rådgivende funktion. Når udkastet til udtalelse er færdiggjort og godkendt af Direktionen, forelægges det derfor for Styrelsesrådet til kommentarer og for Det Generelle Råds medlemmer til bemærkninger. Dette er en skriftlig procedure, der normalt tager omkring en uge.

I forbindelse med vedtagelsen af ECB-udtalelser vedrørende tilsynet med kreditinstitutter kan Styrelsesrådet også høre Tilsynsrådet.

Når der er indkommet kommentarer og/eller bemærkninger, revideres udkastet til udtalelse af ECB og henvises derefter til eventuelle yderligere kommentarer eller bemærkninger i en ny skriftlig procedure, der varer et par arbejdsdage. Fristen for at fremsætte kommentarer og bemærkninger under denne anden skriftlige procedure kan dog variere afhængigt af høringens art og antallet og kompleksiteten af de kommentarer, der er indkommet i den første skriftlige procedure. Under den anden skriftlige procedure vil medlemmerne af Det Generelle Råd og Styrelsesrådet normalt kun kommentere eller fremsætte bemærkninger på de ændringer, der blev indført i det reviderede udkast til udtalelse.

De myndigheder, der hører ECB, opfordres til at tage hensyn til høringsprocessens kompleksitet, når de fastsætter tidsfristerne for vedtagelsen af en udtalelse fra ECB.

## 5.6 Sprogordningen

Udtalelser, som en national myndighed har anmodet om, vedtages på den pågældende medlemsstats officielle sprog (eller på det samme sprog som anmodningen om en udtalelse, hvis medlemsstaten har mere end et officielt sprog) og på engelsk.

## 5.7 Fremsendelse af udtalelsen og dens videre behandling

Når udtalelsen er vedtaget, sendes den til den myndighed, der hører ECB. Artikel 4 i beslutning 98/415/EF fastsætter, at den myndighed, der hører ECB, skal "tage hensyn til ECB's udtalelse, inden den træffer afgørelse om indholdet", og fastsætter også, at den bør forelægge ECB's udtalelse for den vedtagende myndighed, hvis den sidstnævnte er en anden myndighed end den, der hører ECB.

Når lovgivningsprocessen er afsluttet, modtager ECB gerne en kopi af retsforskrifterne, sådan som de er endeligt vedtaget. Såfremt et udkast til retsforskrifter har været genstand for en høring af ECB, anbefaler ECB, at den myndighed, der har hørt ECB, sender en kopi af de vedtagne retsforskrifter eller en henvisning til disse til ECB's sekretariat.

## 5.8 Offentliggørelse

Styrelsesrådet har gradvis udvidet sin åbenhedspolitik, hvad angår nationale høringer. Siden juni 2020 har alle ECB's udtalelser sammen med skrivelser, hvori ECB afviser at vedtage en udtalelse svar på høringsanmodninger, eller identifikation af tilfælde af de nationale myndigheders manglende overholdelse af deres pligt til at høre ECB om udkast til nationale retsfor skrifter, været offentliggjort på EUR-Lex. Efter anmodning fra den myndighed, der hører ECB, og forudsat at der er specifikke grunde til at undlade omgående offentliggørelse, offentliggøres udtalelsen senest seks måneder efter dens vedtagelse. Forsinket offentliggørelse af udtalelser er i praksis meget sjælden.

### 5.8.1 ECB's afsnit på EUR-Lex

[ECB's afsnit](#) på EUR-Lex giver hurtig og let adgang til alle ECB's udtalelser på de relevante sprog. Derfra kan brugeren søge efter emner opdelt efter ECB's kompetenceområder. Et oversigtsvindue viser de senest offentliggjorte retsakter, og der findes også en fuldstændig liste over retsakter opdelt efter dato, som giver mulighed for at filtrere efter ECB's udtalelser. Interaktiv infografik viser statistik vedrørende ECB's udtalelser og giver let adgang til samlinger efter type af retsakter, emner og over tid. De tilgængelige søgefunktioner gør det muligt at søge efter ECB's udtalelser ved hjælp af nøgleord, dokumentnummer, år eller andre kriterier. Det er muligt at få adgang til den engelske og den nationale sprogversion af hver udtalelse, at se dens forhold til andre dokumenter og den procedure, der førte til vedtagelsen af hver udtalelse. ECB's websted indeholder også nyttige oplysninger og vejledning om brugen af EUR-Lex.

**Figur 3**  
 ECB's afsnit på EUR-Lex' startside

## Den Europæiske Centralbank

Q Avanceret søgning

Den Europæiske Centralbank (ECB) er en EU-institution, som er underlagt klart definerede regler, der fremgår af primær og sekundær EU-ret. I forbindelse med udførelsen af sine opgaver kan ECB vedtage retsakter og afgiver desuden udtalelser om forslag til lovgivning inden for sine kompetenceområder. Her finder du alle ECB's retsakter, herunder ændringer, berigtigelser og konsoliderede udgaver, på alle officielle EU-sprog, samt retspraksis af relevans for ECB.

### Søg på emne

- Retsgrundlaget for ESCB
- ▣ ECB's institutionelle bestemmelser
- ▣ Pengepolitik og pengepolitiske operationer
- ▣ Betalings- og afviklingssystemer
- ▣ Sedler og mønter, betalingsmidler og valutaforhold
- ▣ Valuta og valutareserver
- ▣ Statistik
- Stabiliteten på de finansielle markeder
- ▣ Banktilsyn

### Visuel navigation

Kategori	Antal
Udtalelser om forslag til EU-lovgivning	244
Udtalelse om nationale lovforslag	1347
Henstillinger	141

### Find et dokument fra ECB

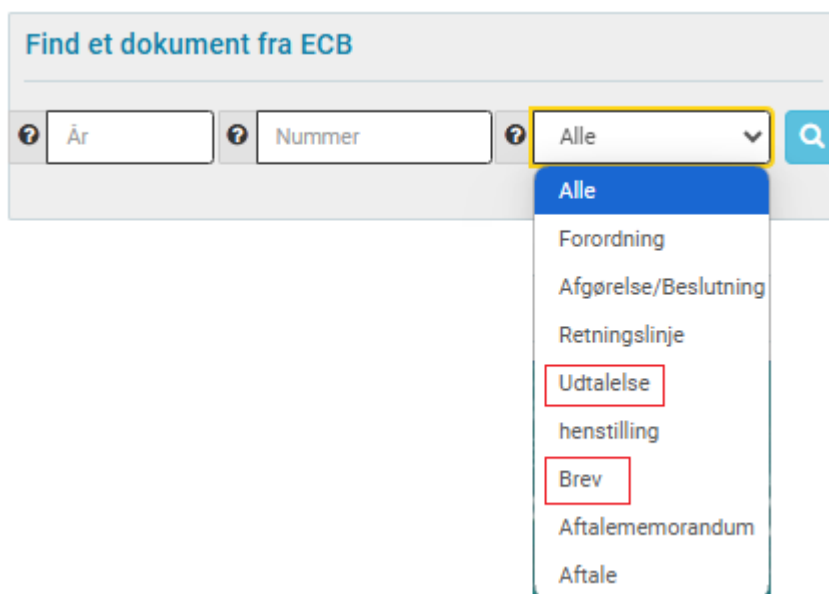
Q

### Find en retssag med relevans for ECB

Q

**Figur 4**

Alle ECB's udtalelser og skrivelser findes i ECB's afsnit på EUR-Lex.



**Figure 5**

Retsakter kan indsnævres efter deres karakteristika (type af retsakt vises her) ved hjælp af filtrene i venstre side af resultatsiden





## 6 Overholdelse af forpligtelsen til at høre ECB

For at sikre, at forpligtelsen til at høre ECB overholdes, kræves det i artikel 4 i beslutning 98/415/EF, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at "sikre, at [beslutning 98/415/EF] efterleves". ESCB overvåger nøje den nationale udvikling på lovgivningsområdet med hensyn til udkast til lovgivning, der vedrører ECB's kompetenceområder. Desuden overvåger ESCB regelmæssigt de nationale myndigheders overholdelse af forpligtelsen til at høre ECB om deres udkast til retsforskrifter og rapporterer herom. Når ECB fastslår, at forpligtelsen til at høre ECB om udkast til retsforskrifter inden for dens kompetenceområder er tilsidesat, underretter ECB den relevante kompetente nationale myndighed med kopi til centralbankchefen i den pågældende medlemsstat samt Kommissionen.

Tilfælde, hvor det står klart, at den manglende overholdelse af forpligtelsen til at høre ECB er vigtig eller gentagen, bør også medtages i ECB's årsberetning. Sådanne tilfælde af manglende overholdelse er "klare", hvor der objektivt set ikke er nogen retlig tvivl om, at ECB burde have været hørt. Tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelsen til at høre ECB er "vigtige" a) hvor ECB, hvis høringen havde fundet sted korrekt, ville have fremsat væsentlige kritiske bemærkninger til lovforslagets indhold, eller b) hvor den manglende overholdelse er af generel betydning for ESCB. Med henblik herpå anses tilfælde af manglende høring vedrørende udkast til nationale retsforskrifter, der overdrager en ny opgave til en national centralbank eller i væsentlig grad ændrer en eksisterende national centralbanks opgaver, for at være af generel betydning for ESCB. Denne opfattelse af generel betydning understreger, at det er vigtigt, at de nationale myndigheder stadig i princippet er forpligtet til at høre ECB, når en sådan overdragelse eller ændring finder sted (da artikel 2, stk. 1, tredje led, i afgørelse 98/415/EF henviser til de nationale centralbanker), uanset principperne i afsnit 4 i denne vejledning vedrørende ECB's beslutning om ikke at vedtage udtalelse. Endelig er en sag "gentagen", når den samme medlemsstat har undladt at høre ECB mindst tre gange inden for to på hinanden følgende år, idet mindst én af disse tilfælde af manglende høring falder ind under det seneste omhandlede år.

Endelig vil ECB gerne holdes orienteret om reaktionerne på sine udtalelser og modtage nærmere oplysninger om disse ændringer.

## 7 Retlige følger af manglende overholdelse af forpligtelsen til at høre ECB

Manglende overholdelse af forpligtelsen til at høre ECB om et udkast til nationale retsfor skrifter inden for ECB's kompetenceområder er en overtrædelse af beslutning 98/415/EF og kan medføre et overtrædelsessøgsmål ved Domstolen. Sådanne sager kan anlægges af Kommissionen mod den pågældende medlemsstat i henhold til traktatens artikel 258<sup>27</sup> eller af en anden medlemsstat i henhold til traktatens artikel 259. Forpligtelsen i beslutning 98/415/EF til at høre ECB er præcis, klar og ubetinget, hvilket indebærer, at enkeltpersoner kan påberåbe sig denne for nationale domstole. De nationale domstole kan derfor anmodes om at udtale sig om gyldigheden eller håndhævelsen af en national bestemmelse, der er vedtaget uden høring af ECB<sup>28</sup>. Endelig kan de nationale domstole i medfør af traktatens artikel 267 forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål om, hvorvidt en national bestemmelse, der er vedtaget uden høring af ECB, er gyldig og kan håndhæves. Det tilkommer derfor i sidste ende Domstolen at fastlægge de EU-retlige retsvirkninger af en medlemsstats manglende overholdelse af pligten til at høre ECB om national lovgivning.

Domstolen er gentagne gange blevet anmodet om at træffe afgørelse om gyldigheden af nationale retsfor skrifter, som er vedtaget uden forudgående underretning af Kommissionen, som det kræves i visse EU-retsakter<sup>29</sup>. I nogle af disse sager, som alle vedrører informationsproceduren med hensyn til tekniske for skrifter (nu fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535, som ophævede Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF)<sup>30</sup>, har Domstolen fastslået, at en national bestemmelse<sup>31</sup>, der er vedtaget uden forudgående underretning af Kommissionen, anses for at være vedtaget i strid med et væsentligt

<sup>27</sup> Hvis en national centralbank, der har lovgivningsbeføjelser, undlader at høre ECB i henhold til beslutning 98/415/EF, kan ECB selv indlede et traktatbrudssøgsmål i medfør af artikel 271, litra d), i traktaten og artikel 35.6 i ESCB-statutten.

<sup>28</sup> Jf. f.eks. den cypriotiske højesterets dom af 15. september 2015 i de forenede sager nr. 1551-1571/2011.

<sup>29</sup> Jf. blandt andet, sag 174/84, Bulk Oil mod Sun International, ECLI:EU:C:1986:60; sag C-194/94, CIA Security International mod Signalson and Securitel, ECLI:EU:C:1996:172; sag C-226/97, Lemmens, ECLI:EU:C:1998:296; sag C-235/95, AGS Assedic Pas-de-Calais, ECLI:EU:C:1998:365; sag C-443/98, Unilever, ECLI:EU:C:2000:496; sag C-159/00, Sapod Audic, ECLI:EU:C:2002:343; sag C-303/04, Lid Italia, ECLI:EU:C:2005:528.

<sup>30</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske for skrifter samt for skrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation) (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).

<sup>31</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EC af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og for skrifter (EUT L 204 af 21.7.1998, s. 37).

formkrav og som sådan ikke kan gøres gældende over for borgerne<sup>32</sup>. Ligeledes ifølge Domstolens faste praksis skal alle de muligheder, som den nationale lovgivning normalt giver, være tilgængelige for alle, der i et søgsmål gør krav gældende i henhold til EU-retten<sup>33</sup>. I de medlemsstater, hvor borgerne har ret til at indlede et søgsmål med henblik på annullation af en national retsforskrift på baggrund af en alvorlig procedurefejl, kan borgerne ligeledes kræve annullation af en national retsforskrift, der er vedtaget under tilsidesættelse af væsentlige EU-retlige formforskrifter, såsom forudgående høring af ECB.

---

<sup>32</sup> Jf. sag C-303/04, Lidl Italia, ECLI:EU:C:2005:528, som henviser til sag C-194/94, CIA Security International v Signalson and Securitel, ECLI:EU:C:1996:172; sag C-226/97, Lemmens, ECLI:EU:C:1998:296; jf. også sag C-443/98, Unilever, ECLI:EU:C:2000:496 og sag C-159/00, Sapod Audic, ECLI:EU:C:2002:343. Domstolen er af den opfattelse, at for så vidt angår tekniske standarder og forskrifter, der er indført ved national ret, har forpligtelsen til forudgående anmeldelse til Kommissionen til formål gennem en forebyggende kontrol at beskytte de frie varebevægelser, som er et af Unionens grundlag: denne forpligtelse er derfor afgørende for at forhindre medlemsstaterne i at skabe tekniske hindringer og hindringer for den frie bevægelighed i det indre marked.

<sup>33</sup> Jf. eksempelvis sag 158/80, Rewe, ECLI:EU:C:1981:163; sag C-228/98, Dounias, ECLI:EU:C:2000:65.

# Bilag

## Rådets beslutning 98/415/EF af 29. juni 1998 om de nationale myndigheders høring af Den Europæiske Centralbank om udkast til retsforskrifter<sup>34</sup>

### Rådet for Den Europæiske Union har —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 105, stk. 4, og artikel 4 i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, der er vedføjet som bilag til traktaten,

under henvisning til forslag fra Kommissionen<sup>35</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet<sup>36</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Monetære Institut<sup>37</sup>,

idet det handler i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 106, stk. 6, og i nævnte protokols artikel 42, og ud fra følgende betragtninger:

(1) Den Europæiske Centralbank (ECB) oprettes, så snart dens direktion er udnævnt;

(2) ifølge traktaten skal ECB høres af de nationale myndigheder om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder; Rådet fastsætter rammerne og betingelserne for denne høring;

(3) de nationale myndigheders høringspligt berører ikke disse myndigheders ansvar på de områder, der er underlagt denne bestemmelse; medlemsstaterne hører ECB om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder i overensstemmelse med traktatens artikel 105, stk. 4; listen over særlige emner i denne beslutnings artikel 2 er ikke udtømmende; artikel 2, sjette led, i denne beslutning berører ikke den nuværende kompetencefordeling for foranstaltninger vedrørende tilsyn med kreditinstitutter og det finansielle systems stabilitet;

(4) ESCB's monetære funktioner og transaktioner er fastlagt i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) og ECB; de deltagende medlemsstaters centralbanker udgør en integrerende del af ESCB og skal udføre deres funktioner i overensstemmelse med ECB's retningslinjer og instrukser; i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) hører de ikke-deltagende

<sup>34</sup> EFT L 189 af 3.7.1998, s. 42.

<sup>35</sup> EUT C 118 af 17.4.1998, s. 11.

<sup>36</sup> EUT C 195 af 22.6.1998.

<sup>37</sup> Udtalelse afgivet den 6. april 1998 (ikke offentliggjort i EU-Tidende).

medlemsstaters myndigheder ECB om udkast til retsforskrifter om pengepolitiske instrumenter;

(5) så længe nogle medlemsstater ikke deltager i ESCB's monetære politik, vedrører denne beslutning ikke beslutninger truffet af disse medlemsstaters myndigheder i forbindelse med gennemførelsen af deres monetære politik;

(6) høring af ECB må ikke unødigt forlænge medlemsstaternes vedtagelsesprocedurer for retsforskrifter; dog skal de frister, som gælder for ECB's afgivelse af udtalelse, give ECB mulighed for at behandle de tekster, der forelægges banken, med den fornødne omhu; i særlige hastetilfælde, der f.eks. kan skyldes markedernes følsomhed, og som skal begrundes, kan medlemsstaterne fastsætte en frist på under en måned, som afspejler situationens hastende karakter; navnlig i sådanne tilfælde bør der finde en dialog sted mellem de nationale myndigheder og ECB, så begge parter interesser kan blive tilgodeset;

(7) i overensstemmelse med protokol nr. 11, stk. 5 og 8, som er knyttet til traktaten, finder denne beslutning ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige, hvis og så længe denne medlemsstat ikke deltager i tredje fase af ØMU;

(8) fra datoen for oprettelsen af ECB til påbegyndelsen af tredje fase hører de nationale myndigheder ECB, jf. Rådets beslutning 93/717/EF<sup>38</sup> og traktatens artikel 109 L, stk. 2 -

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

### Artikel 1

1. I denne beslutning forstås ved:

“deltagende medlemsstat”: en medlemsstat, der har indført den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten

“udkast til retsforskrifter”: alle bestemmelser, som bliver retligt bindende og finder generel anvendelse på en medlemsstats område og fastlægger regler for et ubegrænset antal tilfælde og er rettet til et ubegrænset antal fysiske eller juridiske personer.

2. Udkast til retsforskrifter omfatter ikke udkast til bestemmelser, der udelukkende har til formål at gennemføre fællesskabsdirektiver i medlemsstaternes lovgivning.

### Artikel 2

1. Medlemsstaternes myndigheder hører ECB om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder i henhold til traktaten og navnlig om:

- valutaforhold

---

<sup>38</sup> EFT L 332 af 31.12.1993, s. 14.

- betalingsmidler
  - de nationale centralbanker
  - indsamling, udarbejdelse og udgivelse af monetære og finansielle statistikker samt bank-, betalingssystems- og betalingsbalancestatistikker
  - clearing- og betalingssystemer
  - regler for finansielle institutioner, for så vidt de materielt påvirker de finansielle institutioner og de finansielle markeders stabilitet.
2. Desuden hører myndighederne i de ikke-deltagende medlemsstater ECB om ethvert udkast til retsfor skrifter om pengepolitiske instrumenter.
  3. Straks efter modtagelsen af et udkast til retsfor skrifter underretter ECB de nationale myndigheder, der hører banken, om, hvorvidt udkastet efter ECB's opfattelse ligger inden for dens kompetenceområde.

### Artikel 3

1. De nationale myndigheder, som udarbejder udkast til retsfor skrifter, kan, hvis de finder det nødvendigt, give ECB en frist til at afgive udtalelse, som skal være på mindst en måned fra den dato, hvor formanden for ECB modtager meddelelse herom.
2. I særlig hastende tilfælde kan fristen være kortere. I så fald skal den myndighed, der hører ECB, begrunde sagens hastende karakter.
3. ECB kan i god tid anmode om, at fristen forlænges med op til fire uger. Denne anmodning kan ikke uden rimelig grund afvises af den myndighed, der hører ECB.
4. Når fristen er udløbet, forhindrer en manglende udtalelse ikke den nationale myndighed, der hører ECB, i at gå videre med sagen. Hvis ECB's udtalelse modtages efter fristens udløb, sikrer medlemsstaterne dog, at de myndigheder, der er nævnt i artikel 4, gøres bekendt med den.

### Artikel 4

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at denne beslutning efterleves. Med henblik herpå sikrer de, at ECB høres på et passende tidspunkt, så den myndighed, der tager initiativ til et udkast til retsfor skrift, kan tage hensyn til ECB's udtalelse, inden den træffer afgørelse om indholdet, og at ECB's udtalelse forelægges for den vedtagende myndighed, hvis der er tale om en anden myndighed end den, der udarbejdede de pågældende retsfor skrifter.

### Artikel 5

1. Denne beslutning finder anvendelse fra den 1. januar 1999.
2. Beslutning 93/717/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 1999.

## **Artikel 6**

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. juni 1998.

På Rådets vegne

Formand

R. COOK

© Den Europæiske Centralbank 2025

Postadresse 60640 Frankfurt am Main, Tyskland  
Telefon +49 69 1344 0  
Websted [www.ecb.europa.eu](http://www.ecb.europa.eu)

Alle rettigheder forbeholdt. Kopiering til uddannelsesformål eller i ikke-kommercielt øjemed er tilladt, såfremt kilden angives.

For så vidt angår specifik terminologi henvises til [ECB glossary](#) (findes kun på engelsk).

PDF ISBN 978-92-899-7128-7, doi:10.2866/1187907, QB-01-25-092-DA-N